

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Асеновград, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Д. Бедачев

при участието на секретаря Ася Р. Иванова
като разгледа докладваното от Иван Д. Бедачев Административно
наказателно дело № 20225310200321 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С наказателно постановление № 26/16.03.2022 г. на началника на РУ –
Асеновград на Г. АС. П., ЕГН: ***** от *** на основание чл.258 ал.1 от
ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за
нарушение по чл. 69 ал.2 от ЗМВР.

Недоволен от горното постановление е останал Г.П. и е депозирал
жалба срещу него пред АРС в законоустановения 7-дневен срок. В жалбата и
в съдебно заседание се сочи, че наказателното постановление е
незаконосъобразно и необосновано, като се отрича извършването на
нарушението и се навеждат твърдения за допуснати съществени нарушения
на административно-производствените правила в процедурата по издаването
му, както и при приложението на материалния закон. Искането към съда е за
пълната му отмяна.

Ответната страна РУ – Асеновград не взема становище по жалбата.
Асеновградският районен съд, като прецени процесуалните предпоставки за
допустимост, обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид
доводите, изложени в жалбата и в съдебно заседание намери следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт,

поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да се разгледа по същество. Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

С акт за установяване на административно нарушение от 28.02.2022 г. е било констатирано, че на 25.02.2022 г. около 10.00 часа в гр. Садово, жалбоподателят П. не се е явил в сградата на УП-Садово, след като е бил редовно призован с призовка. Актът бил съставен в негово присъствие, като същият го подписал, но в бланката на акта вписал възражението, че не се е явил, защото е бил на работа и работодателят му не го е освободил от работа. Допълнителни възражения не са били депозирани в срока по чл. 44 ал.1 от ЗАНН. Въз основа на съставеният АУАН по-късно от компетентния за това орган било издадено и обжалваното наказателно постановление с което на Г.П. е наложено горното административното наказание.

След като анализира горните факти и взе в предвид възраженията и аргументите на жалбоподателя, съдът провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление при което намери следното от правна страна:

Атакуваното НП е незаконосъобразно и необосновано и като такова подлежащо на отмяна, тъй като извършването на нарушението, респективно авторството и вината на жалбоподателя не са установени по несъмнен начин. Нормата на чл. 258 ал.1 от ЗМВР, въз основа на която е наложена глобата предвижда, че който без уважителни причини не се яви в местата по чл. 69, ал. 1, след като е редовно призован, се наказва с глоба до 300 лв. За да е налице горния състав от обективна страна първата положителна предпоставка е нарушителят да е редовно призован. Тъй като в самото НП се твърди, че в случая това е станало чрез надлежно връчена призовка, доказването на това обстоятелство следва да стане именно чрез посочения документ отрязък от писмена призовка доказваща факта на редовното призоваване, и който отрязък следва да е приложен към АУАН като писмено доказателство. В случая такова писмено доказателство не е приложено към АНП, а при служебното му изискване от съда от АНО се установи, че такова не е налично и не може да бъде приложено по делото. Според процесуалните правила в тежест на АНО е да докаже всички елементи от състава на нарушението както и авторството и вината на нарушителя. При тази ситуация нарушението се явява недоказано и извършването му не е установено по несъмнен начин,

защото липсата на призовката с която е извършено призоваването пречатства проверката на съда дали то е редовно, така и за какво е призован жалбоподателя и какви са обстоятелствата при което е връчена призовката. Недоказването на тези обстоятелства се явява пречка и за доказването на следващия елемент от състава на нарушението, а именно дали не е налице уважителна причина за неявяването. Още повече в контекста на възражението на жалбоподателя, че призовката не му е връчена лично на него, а на негова съжителка, която поради обективни причини, а именно липса на средства за зареждане на телефон не го е уведомила, а той е бил за известно време извън населеното място във връзка с работата му. Поради недоказаността на административното нарушение издаденото НП се явява необосновано, което достатъчно основание за неговата отмяна.

В случая не се претендират разноси от никоя от страните за това и съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Ето защо, мотивиран от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 26/16.03.2022 г. на Началника на РУ – Асеновград, което на Г. АС. П., ЕГН: ***** от *** на основание чл. 258 ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 69 ал.2 от ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд -Пловдив в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____